

- 5'. "Οτι καὶ τῆς φυσικωτέρας αὐτῶν περὶ θεῶν θεωρίας εὐλόγως ἀναχωρήσαντες, τὴν μόνην καὶ ἀληθῆ θεολογίαν προετιμήσαμεν. 176.
- ζ'. Ὅποιās οἱ νεώτεροι τῶν φιλοσόφων τοῖς περὶ θεῶν μύθοις συνέπλεξαν αἰτιολογίας. 180.
- η'. Περὶ τῆς παλαιᾶς τῶν ξοάνων κατασκευῆς καὶ ἰδρύσεως. 181.
- θ'. "Ετι περὶ τῆς ἀλληγορουμένης Ἑλληνῶν καὶ Αἰγυπτίων θεολογίας. 184.
- ι'. "Ελεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς καὶ τούτων βεβαιασμένης ἀποδόσεως. 188.
- ια'. "Ελεγχος ἰσχυρὸς τῶν ἑλληνικῶν δογματικῶν ἐνταῦθα. 196.
- ιβ'. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἑλεφαντίνην ἀγάλλματος. 209.
- ιγ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἡλίου πόλει θυομένου τῷ Ἡλίῳ βοός. 212.
- ιδ'. "Οτι τὰς μυθικὰς περὶ θεῶν διηγήσεις ἀπελέγχουσιν ἐναντία πράττοντες. 220.
- ιε'. "Οτι καὶ τὰς τῶν φιλοσόφων θεωρίας ἐβεβαίουν διὰ τῶν χρησμῶν, ἐναντίως τῆς περὶ αὐτῶν μύθοις ἀλληγοροῦντες. 224.
- ισ'. "Οτι τῶν ἀδυνάτων πέφυκε, τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἢ τὰς θείας δυνάμεις γοητικαῖς ἀνάγκαις καθέλκεσθαι, καὶ διὰ χρησμῶν τοῖς ἐρωτῶσι θεσπίζειν. 224.
- ιζ'. "Οτι δαιμονικῆς ἐνεργείας πάντα τὰ τοιάδε τυγχάνει. 225.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Προοίμιον περὶ τῶν κατὰ πόλεις χρηστηρίων, καὶ ὧν μάλιστα διατεθρύλληται τὰ μαντεῖα ἐν παραδόξοις δαιμόνων ἐπιφανείαις· τίνοι δὲ λόγῳ καὶ τούτων κατεργονήσμεν. 229.
- β'. "Οτι τοῖς θέλουσιν εὐχερὲς ἀποφῆναι πλάνην εἶναι τὴν περὶ τῶν χρηστηρίων ἐπαγγελίαν καὶ γοήτων ἀνδρῶν ῥαδιουργίαν. 233.
- γ'. Ἐκ τῶν Διογενιανοῦ, ὅτι ἀσύστατος αὐτῶν ἡ μαντικὴ καὶ τὰ πολλὰ ψευδομένη, καὶ ὅτι ἄχρηστος καὶ ἐπιβλαβὴς ἡ κατ' αὐτοὺς πρόρρησις. 240.
- δ'. "Οτι μεγίστων ἡμᾶς κακῶν τούτων αὐτῶν ἡλευθέρωσεν ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εὐαγγελικὴ διδασκαλίη. 245.

- ε'. Τίς ἡ διαίρεσις τῆς καθ' Ἑλλήνας θεολογίας. 245.
- ς'. "Οτι μὴ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑλληνικῶν παραθέσεων τὰς τῶν ἐλέγχων μαρτυρίας πιστούμεθα. 249.
- ζ'. Περὶ τῶν κατὰ χρησμούς ἀπορρήτων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς παραθέσεως, καὶ ὅρκος περὶ τῶν χρησμῶν ἐκ τῶν Πορφυρίου. 249.
- η'. "Οτι οὐ χρὴ τὰ λεχθησόμενα εἰς πάντας ἐκφαίνειν. 252.
- θ'. "Οπως διὰ θυσιῶν θεραπεύειν Ἀπόλλων προστάττει τοὺς θεοὺς. 252.
- ι'. "Οτι οὐκ ἂν εἶεν θεοί, οἱ ταῖς διὰ ζῶων θυσίαις χαίροντες. 256.
- ια'. "Οτι οὐδὲν τῶν ἀπὸ γῆς χρὴ τῷ πάντων θεῷ οὔτε θυμῶν οὔτε θύειν. 260.
- ιβ'. "Οτι οὐδὲ ταῖς θεαῖς δυνάμεσι τῶν ἀπὸ γῆς θυμῶν ἢ θύειν προσήκει. 260.
- ιγ'. "Ετι περὶ τοῦ μὴ χρῆναι τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ τῶν ἀπὸ γῆς τι προσφέρειν. 261.
- ιδ'. "Οτι παράνομόν ἐστι, καὶ ἐλαβερόν κατ' ἀνόσιον τὸ θύειν ζῶα θεοῖς, καὶ ὅτι κατὰρaxis ὑποβεβλημένον. 261.
- ιε'. "Οτι τὰ θυόμενα παρ' αὐτοῖς, δαίμοσιν, ἀλλ' οὐ θεοῖς θύεται. 268.
- ισ'. Περὶ τῆς παλαιᾶς ἀνθρωποθυσίας, ἐκ τοῦ Πορφυρίου καὶ τῶν ἄλλων. 269.
- ιζ'. "Οτι μετὰ τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, ἡ παλαιὰ ἀνθρωποθυσία κατελύθη. 285.
- ιη'. "Οτι μὴ δεῖ τοῖς πονηροῖς δαίμοσι θύειν. 292.
- ιθ'. "Οπως ἀνακείσθαι δεῖ τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ. 292.
- κ'. Ὡς ὁ Ἀπόλλων τῷ πονηρῷ δαίμονι προστάττει θύειν. 293.
- κα'. Ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐξ αἰῶνός ἢ μόνος ὁ Σωτὴρ καὶ Κύριος ἡμῶν τὸ πᾶν τῶν ἀνθρώπων γένος τῆς δαιμονικῆς ἡλευθέρωσε πλάνης. 296.
- κβ'. Τίς ὁ τρόπος τῆς δαιμονικῆς ἐνεργείας. 300.
- κγ'. Περὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτῶν οἱ ἄρχοντες· καὶ ὅτι πᾶσι ζώοις ὁμοιούμενοι οἱ πονηροὶ δαίμονες προσίασι τοῖς ἀνθρώποις. 304.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. "Ετι περὶ τοῦ πονηρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἔθνεσι μαντεῖα καὶ χρηστήρια· καὶ ὡς καθήρηται πάντα μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν. 309.